

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

*Ἐκ τῆς γὰρ τοῦ Ἀ. Ὁ. Γανερωμένου
καὶ τοῦ
Λέοντος
Θ. Πολυδώρου*

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΚΑΟΥ

1873.

Τῇ ιθ'. Ἰανουαρίου μηνός,

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΡΣΕΝΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Ἰστώμεν, σίχ. ζ'.

καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια.

ἤχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εξ ἑώας ἀνέτειλας, ὡς Ἀστὴρ φαεινότατος, καὶ φωτὸς ἐνέπλησας τὰ ἑσπέρια. Τὰ γὰρ ὀρθόδοξα δόγματα, διδάσχεις τῆς Πίσεως, Κερκυραίων τὴν πληθύν, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος. Ὅθεν σήμερον, συνελθόντες προθύμως ἀνυμνοῦμεν, τὴν σεπτὴν καὶ θεῖαν μνήμην, τὴν σὴν παμμάκαρ Ἀρσένιε.

Τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἐκτελοῦντες Ἀρσένιε, τὴν σορόν σου ἅπαντες προσπτυσσόμεθα· καὶ προσκυνοῦμεν τὰ λείψανα, τοὺς πόνους σου σέβοντες, καὶ τιμῶντες εὐσεβῶς, τοὺς ἀγῶνάς σου Ὅσιε, χάριν ἔνθεον, ἀρυόμεθα πόθῳ ἐκβοῶντες· σῶσον πάντας ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ τῆς κολάσεως λύτρωσαι.

Ορφανῶν Πατὴρ γέγονας, καὶ πτωχῶν πλοῦτος ἑτοιμος, ἰατρὸς νοσοῦντων τε ἀληθέστατος· καὶ τῶν ἐν θλίψει παράκλησις, φαινόμενος ἅπασιν ἐν κινδύνοις βοηθός. Ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος ἐκμιμούμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ οἴκτου οὗ τῆς θείας, βασιλείας ἡξιώθης, μετὰ δικαίων Ἀρσένιε.

Δόξα, ἤχος α'.

Πρὸ μήτρας ἡγιασθης ὡς Σαμουὴλ ὁ μέγας, καὶ ὁ ἔνθεος Ἱερεμίας, Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιε. Ἠλικίατε καὶ σοφία προκόψας, ἀξίως περιέθου τῆς κατὰ Χριστὸν ἱερωσύνης τὰ σύμβολα. Ὡς μὲν Σαμουὴλ θύων εἰρηνικῶς, καὶ ἐν τῷ ἐπι-καλεῖσθαι τὸν Κύριον εἰσακουόμενος. Ὡς Ἱερεμίας δὲ πάλιν, θλίψεσιν ἀμέτροις ἐκδιδόμενος, καὶ πηγὴν δακρύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶν, ὑπὲρ λαοῦ ἐξαμαρτάνοντος. Ὅθεν ἡμεῖς, οἱ πολιούχον ἁμαχον, καὶ Ποιμένας πλουτοῦντες πανάριστον, αἰτοῦμεν Ἀγιώτατε. Μὴ παρασιωπήσης ἱλασκόμενος τὸν κύριον, τῷ πιστοτάτῳ Ποιμνίῳ, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρωμεν πάντες εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Προεόρτιον.

Ο παλαιὸς τῶν ἡμερῶν νηπιῆσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥημά σου τὸν δοῦλόν σου. Εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Τὰ Ἀναγνώσματα Εἰσόδου. Φῶς ἱλαρόν. καὶ ἡ

ἀναγνώστου

Ζήτηε εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ἤχος α'.

Ημέρα σήμερον χαρμονικὴ καὶ ἐόρτιος, ἡμέρα εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἐπεδήμησεν. Αὕτη ἐστὶ τοῦ Ἱεράρχου Κερκύρας Ἀρσενίου τὸ μνημόσυνον. Δεῦτε οὖν οἱ τῶν ἐκείνου λόγων ἐρασταί, καὶ τοῦ βίου ζηλωταί, πρὸς αὐτὸ ἐκδοήσωμεν. Χαῖρε κρατὴρ διδασκαλίας μυστικῆς, ὃν ἡ τοῦ Θεοῦ Σοφία κεκέρακε. Χαῖρε βακτηρία γήρως, ὀρφανίας ἐπίκουρε. Χαῖρε παρηγορε ξένων καὶ ἀδικουμένων ὑπέρμαχε. Χαῖρε τῆς ἀποστολικῆς πολιτείας ἀχραιφνέστατον ἐκτύπωμα. Πέτρου καὶ Παύλου ὑπηρέτα γνησιώτατε. Οἷς καὶ συνευφρανόμενος ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων, μὴ διαλίπης δυσωπῶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα τοῦ Ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας,

Γεωργίου τοῦ Χωνιάτου, ἤχος δ αὐτός.

Τὰ παλαιὰ σιγησάτωσαν οἱ Φαίαιες. Ἴδου γὰρ ἀειθαλῆς Παράδεισος ἐν μέσῳ αὐτῶν πεφανέρωται. Ὡραῖοι δὲ καὶ οἱ τούτου καρποὶ, καὶ εὐωδίαν θυμῆδις εἰσφέρουσι τοῖς πόρβῳ καὶ τοῖς ἐγγύς. Ἀλλ' ὧ οἰκῆτορ Θεοφυτεύτου Παραδείσου Ἀρσένιε, ἐπακολουθεῖν σοι ἐν αὐτῷ τὸ σὸν δυσώπησον Ποιμνιον, παρῆρσάν ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, καὶ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, ἤχος β'.

Η θήκη τῶν λειψάνων σου παμμάκαρ φανεροῖ, ὅς ἐν ἱδρῶτι καὶ ἀγρυπνίᾳ λανθάνων ἐτέλεις ἀρετάς. Ἀλλ' ὧ ξένου τοῦ τεραστίου, τὰ λογικὰ τοῦ ἀψύχου ἐκπλήττονται θαύματα· καὶ πανηγυρίζοντες, τὸν θαυμαστὸν Θεὸν μεγαλύνουσι, τὸν ἀναδείξαντα καὶ ἐν πέτρᾳ τῆς σοροῦ, μέγιστον θαυματουργόν τὸν θεῖον Ἀρσένιον.

Ἔτερον, ἤχος γ'.

Ορθοδοξίας τὰ δόγματα σαφῶς ἡτέρε ἐτράνωσας· Τριάδα σέβειν ἐδίδαξας ἀδιαίρετον· μονάδα δὲ ἀσύγχυτον τὴν θεῖαν φύσιν καὶ ἀναρχον, αἰώνιον, αἰδῖον, ἐνουμένην Θεότητι, διηρημένην ταῖς ὑποστάσεσιν. Ἀλλὰ ταύτη παριστάμενος παμμάκαρ Ἀρσένιε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον, ἤχος δ'.

Ασμάτικῶς κροτήσωμεν σήμερον ἀδελφοί, τοῦ Ἱεράρχου Κυρίου τελοῦντες τὰ μνημόσυνα μετ' ἐγκωμίων καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους μελωδίας προσάξωμεν, ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε ἄδοντες. Φοβερόν γὰρ ἡμῖν προαπιστήν, καὶ σοφὸν ἐπιστημονάρχην, τὸν θεῖον ἀνέδειξας Ἀρσένιον. Οὗτος γὰρ ἐκοντὶ ἀναχωνεύσας, ἑαυτὸν τῷ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος πυρὶ, καθαρτικὸν δοχεῖον τῆς θείας γέγονε χάριτος, καὶ ἀκενώτους παρέχει ἡμῖν τὰς δωρεάς. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐπαξίως, κροτήσωμεν τῷ Κυρίῳ αἶνον ἐπινίκιον, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον, ἡχος, πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, τὸν ἀληθῶς Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν Ἀρσένιον. Κατὰ τὸν θεῖον γὰρ λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ τάλαντον καλῶς εἰργάσατο. Ὁθεν μετὰ πότμον, ὡς καὶ ζῶν θαυμάτων αὐτουργὸς πεφανέρωται, Δαίμονας φυγαδεύων, καὶ παντοίας νόσους ἰώμενος· ἡμῶν προασπιζόμενος κραταιῶς, καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν ἐχθραίνοντας κατὰ κράτος τροπούμενος. Ἀλλ' ὦ Ποιμὴν Κυρίου, μὴ διαλίπῃς δυσωπῶν τὸν εὐσυμπάθητον Θεόν, ἐκ δεξιῶν παραστήσαι ἡμᾶς, τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἐτερον, τοῦ Βαρδάνη, ἡχος ὁ αὐτός.

Γὶνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα, Δαβὶδ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεοπάτωρ ἀναβοάτω. Ὅρος τοῦτο ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὃ ἐκτήσατο ἢ δεξιὰ αὐτοῦ. Εἰς ὃ κατοικεῖν ἡρετίσατο τὸν ἑαυτοῦ μὲν θεράποντα, ἡμῶν δὲ πολιούχον Ἀρσένιον. Ἀλλ' ὦ δεῦτε ἡλικία σύμπασα, γένος ἅπαν οἱ ἐνθάδε σήμερον ἄνθρωποι· δεῦτε καὶ ἅμα προσκυνήσωμεν τῷ κοινῷ Πατρὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν εὐλαβείᾳ. Τῆς ἱερωτάτης σαρκὸς τὰ ὅσα περιπτυσσώμεθα σὺν φόβῳ, τὰ ὄντως μυρίπνοα. Ὁ γὰρ ἀγιάζων οὗτος, καὶ ἡμεῖς οἱ δι' αὐτοῦ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἐνός ἐσμεν πάντες, τοῦ αὐτοῦ ἀγιάσαντος Θεοῦ, καὶ προστατὴν ἡμῶν ἐν πειρασμοῖς δέξυτατον ἀναδείξαντος.

Ἐτερον, τοῦ Χωνιάτου, ἡχος πλ. β΄.

Τὸν μέγαν ἐν Ἱεράρχαις, τὴν στάθμην τῶν Ναζωραίων, τὸν πρόμαχον τῆς Κερκύρας, λαοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμνήσωμεν, Ἀρσένιον τὸν πανένδοξον. Ὡς γὰρ ἀστεράρχης ἥλιος φωτοβολῶν ἀκάματα, καὶ τὸ ἀντίθετον ἐκδιώκων, ταῖς χάρισι λαμπρύνει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτόν. Μεγίστην γὰρ κέκτηται περὶ Θεὸν παρρησίαν, καὶ πρεσβεύων οὐκ ἐκλείπει τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερος, τοῦ αὐτοῦ, ἡχος πλ. δ΄.

Τὸν Νομοθέτην ζηλώσας τοῖς τρόποις καὶ τοῖς θαύμασι, τὸ σὸν ποιμνιον κεκαχωμένον πικρᾶς δουλείας ἐλυτ-

τρώσω, τῇ πνευματικῇ σου ράβδῳ τὴν πολύφλοισβον πατάξας θάλασσαν. Βοᾷ δὲ καὶ ἡ ἀνικμος πέτρα ὑδροφθόγγους ἡχους ἐκπέμπουσα. Ἀλλ' ἡμεῖς ὡς Θεογράφους πλάκας τὰς διδασκαλίας σου ἀσπαζόμενοι, οὓς καὶ ἐξήγαγες εἰς ἀναφυχήν, ὕμνον σοι προσάγομεν ἐόρτιον. Διὸ καὶ πρέσβευε Θεορῆμον Ἀρσένιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἡχος πλ. δ΄.

Τὸ ἐμπιστευθὲν σοι τάλαντον, παρὰ Χριστοῦ, καλῶς ἐργασάμενος Ὅσιε Πάτερ, ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον Δαιμόνων φυγαδευτῆς, καὶ ἱατὴρ ποικίλων ἀρρώστημάτων. Στύλος καὶ ἐδραῖωμα, καὶ ὅρος ἅγιον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. διὸ σε ἱκετεύομεν Ἀρσένιε θαυματουργέ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Οπρεσβύτης Συμεὼν, τὸν Νομοδότην καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου ἀγκάλαις εἰσδέχεται· καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἐκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε. Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸ ῥήμά σου τὸν δούλόν σου. Εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἀγιε.

Εἰς τὸν σίχ. Προσόμοια, ἡχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε ἡ χριστῶνυμος πληθὺς, τὸν Ἀρχιεράρχην Κυρίου ἀνευφημήσωμεν, τούτου τὴν πανέορτον μνήμην γεραίροντες. Τῆς Κερκύρας γὰρ γέγονε, σεπτὸς Ποιμενάρχης, θεῖόν τε προπύργιον καὶ περιτείχισμα. Ἄμα ὀρφανῶν τε καὶ ξένων, καὶ τῶν θλιβομένων ἐδείχθη, μέγα σωτηρίας καταφύγιον.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ὅσπερ τις ἀένναος πηγῇ, βρῦει σου θαυμάτων ἡ θήκη πληθὺν ἐκάστοτε, ἐνδοξε Ἀρσένιε τοῖς προσιοῦσι πιστῶς. Ὅθεν πάντες προστρέχοντες, βοῶμεν ἐν φόβῳ. Δώρησαι τὴν ἱασιν τοῖς εὐφημοῦσί σε, λύων περιστάσεις παντοίας,

καὶ τὰς μεθοδείας τοῦ πλάνου, θείαις σου πρεσβείαις πρὸς τὸν Κύριον.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ποίμνην ἤνπερ ἴθυνας καλῶς, ζῶν ὡς μετὰ πότμον φυλάττειν μὴ διαλίπης αἶψα, ἐνδοξε Ἀρσένιε ἀπὸ παντοίων κακῶν. Τὴν ψυχὴν σου γὰρ τέθεικας, ἀντίλυτρον ταύτης, οἷα συμπαθέστατος καὶ τοῦ Χριστοῦ μιμητής. Ὡς νῦν παρεστὼς παρῆρσία, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς πίστει, σοῦ ἐπιτελοῦντας τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Συγχαίρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ περικύκλω πόλεις καὶ Νῆσοι. Ὁ γὰρ Ποιμὴν ὁ θαυμαστός, καὶ Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ μέγιστος Ἀρσένιος, τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ σπητῇ αὐτοῦ κοιμήσει, τοὺς παρόντας καταφαιδρύνει ταῖς εὐλογίαις. Ὅθεν συνελθόντες αὐτῷ βοήσωμεν. Πρόσθητε ἡμῶν ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, πάνσεπτε Κερκυραίων πρόμαχε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον ὁμοιον.

Ὁ ἐν χερσὶ τοῦ Συμεὼν, ἀνακλιθῆναι μέλλων Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος ἀνακαλοῦμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. α'.

Τὸν προστάτην Κερκύρας τὸν ἀπροσμάχητον, τὸν διώκτην πνευμάτων καὶ ἀσθενούντων ἱατρὸν. Τῆς μετανοίας ὁδηγὸν τὸν ἀσφαλέστατον. Τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ παντοίων πειρασμῶν. Ἀρσένιε σε τιμῶμεν, περιπτυσσόμενοι πόθῳ, τὰ λείψανά σου τὰ θαυματόβρυτα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, χαῖρε πύλη Κυρίου.

Εἰς τὸν Ὀρθρον,

Μετὰ τὴν α'. σιχολογ. καθ. ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ ἀνατεθεὶς ἀπὸ βρέφους Θεόφρων, ἐμάκρυνας σαυτὸν κοσμικῆς προσπαθείας· καὶ μόνῳ τῷ καλοῦντί σε καθαρῶς συγγενόμενος, οἶκος γέγονας τῆς παναγίας Τριάδος. Ἦν ἰκέτευε πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ λόγον Παρθένε, ἀφράστως τοῦτον ἔτεκες σαρκοφόρον γενόμενον. Ὅν ἰκέτευε ὡς Ποιητὴν καὶ ῥιόν σου, ἀλογίας με τῆς τῶν παθῶν λυτρωθῆναι, πιστῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Μετὰ τὴν β'. σιχολογ. καθ. ἤχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου.

Τὴν πολυτάραχον τοῦ βίου θάλασσαν, δακρῶν βρέμμασι Πάτερ ἐξήρανας· καὶ ἀνεδείχθης ποταμὸς θαυμάτων παμμακάριστε, ὡς κατοικητήριον καθαρὸν θείου Πνεύματος. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε Ἱεράρχα Ἀρσένιε, ἰκέτευε ἀδιαλείπτως τὸν Κτίστην, σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Δόξα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κερκύρας ὁ Ποιμὴν καὶ παιδρὸς ἐωσφόρος· ὁ σύλος ὁ σερβρὸς τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πηγὴ ἡ θαυματόβρωτος, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις· ἡ παράκλησις τῶν θλιβομένων ἀπάντων· θείοις ἄσμασι καὶ ἐγκωμίοις τιμάσθω, ὁ μέγας Ἀρσένιος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ καὶ Παρθένον Ἀγίαν, εἰδότες ἀληθῶς οἱ οἱ πιστοὶ Θεοτόκε, δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σου τὴν λοχείαν τὴν ἀφραστον. Σὺ γὰρ γέγονας ἀμαρτωλῶν μεσιτεία, καὶ ἀντίληψις καὶ κοσμικὴ σωτηρία, Θεόνυμφε Δέσποινα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθ. ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Προσβολὰς τῶν Δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, ἐν ἀκμῇ τῶν ἀγώ-
νων ἀλλ' ὡς ἴδόν, ἀράχνης διαλέλυκας τὰς παγίδας καὶ
ἐνεδρα, καὶ τὰς μηχανουργίας τῆς ἐκείνων σκαιότητος· τὴν
εὐνὴν Ἀνδρονίκου προφθάσας διέσωσας· καὶ ἐν τῇ Τετρανῆ-
σῳ, τὸν λαόν σου οἰκτεῖρων, ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας, καὶ δι-
ψῶντα ἐκόρεσας Θεοφόρε Ἀρσένιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θσωτὴρ καὶ Δεσπότης τῶν γηγενῶν, ἐκ γαστρός σου ἀσ-
πόρως σωματωθεῖς, λιμένα σε εὐδιον τοῖς ἐν ζάλῃ ἀ-
νέδειξε. Διὰ τοῦτο πάντες πρὸς σέ καταφεύγομεν, οἱ ἐν τρυ-
χιμαῖς παθῶν χειμαζόμενοι· καὶ ταῖς τοῦ δολίου ριπιζόμενοι
αὔραις· αἰτούμενοι Πάναγνε μετασχεῖν ἀναψύξεως, καὶ εἰρή-
νης βοῶντές σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ὀρθοδόξως Μητέρα αὐτοῦ σέ
δοξάζουσι.

Εἵτα, Ἐκ νεότητός μου πολλά. Προκείμενον,

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἵτα τὸ Ἰδιόμελον, ἥχος πλ. β'. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Θσιε τρισμάκαρ Ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς
καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μαθητῆς, ὁ τιθεὶς τὴν
ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. Αὐτὸς καὶ νῦν πανένδοξε Ἱεράρ-
χα Ἀρσένιε, αἰτῆσαι πρεσβεῖαις σου δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Ἐπειτα οἱ Κανόνες, πρῶτος τῆς Θεοτόκου, καὶ καθεξῆς
οἱ δύο τοῦ Ἀγίου.

Ὁ παρὼν, τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας,
Κυρίου, Γεωργίου τοῦ Ἀττικοῦ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἀρσένιε σὺ προστάτης εἰ Κερκύρας.
Ἦδὴ α'. ἥχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι.

Απὸ καρδίας σοι κράζω, καὶ ἐκ ψυχῆς δέομαι, σοῦ ἐπου-
ράνιε Θεέ, γνώσεων μόνε Κύριε. Τῆς διανοίας φῶτι-
σον ὄμματα, καὶ ὑμνωδίας καθαρὰς τρίβον μοι γνώρισον.

Ραθυμοτόκους φροντίδας, καταλιπὼν σήμερον, τῶν Κερ-
κυραίων ὁ λαός, δεῦτε σπουδαίως δράμωμεν· καὶ τὴν
σορὸν κυκλώσωμεν, ἅπαντες τοῦ Ἀρσενίου, ὃς ἡμᾶς θλίψεων
ρύεται.

Στεφανηφόρος χορεύεις, περὶ Θεὸν Ὅσιε· καὶ τὰς τῶν
πόνων ἀμοιβὰς, ἀντιλαμβάνεις κάλλιστα, καὶ τῶν δα-
κρύων δράγματα χύσεα ἀντιθερίζεις, ὡς σπορεὺς ἐπιπονώ-
τατος.

Θεοτοκίον.

Επινοιῶν δολοπλόκων, τοῦ πονηροῦ ρύου με πανυπερά-
γαθε Ἀγνή, καὶ σῷ Υἱῷ οἰκείωσον, δι' ἐναρέτων πρά-
ξεων. Τήρει δὲ ἱερωσύνης μοι, στολὴν αἰεὶ ἀμόλυντον.

Ἄλλος Κανὼν, Ποίημα ἐλαχίστου Ἰωάννου Ἱερέως
τοῦ Θεοφυλάκτου. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ταῖς ἀγλαταῖς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καταλαμπόμενος,
καὶ Θεῷ τῶν ὅλων, παρὲς ὡς Ἀρσένιε, τὸν ἱλασμόν
δοθῆναι μοι, τῶν πταισμάτων δυσώπει· ὅπως ἀξίως ὑμνήσω
σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν παμμακάριστε.

Ολολαμπῇ σε ὡς Ἀστέρα ἔχουσα ἡ Κερκυραίων λαμπρῶς,
νῦν πανηγυρίζει, ἐτησίως ἄγουσα, τὴν μνήμην σου
Ἀρσένιε ὡς σεπτοῦ πολιούχου· καὶ ὡς Ποιμένος ἰθύναντος,
ταύτην καὶ ποιμάναντος ἄριστα.

Νέμεις ὡς λύχνος φαεινός Ἀρσένιε, τὰς τῶν ἀκτίνων βο-
λὰς, καὶ τὴν Οἰκουμένην, καταυγάζεις ἅπασαν, ταῖς
τῶν θαυμάτων λάμψεσι· καὶ πρὸς δόξαν ἐγείρεις, τοῦ σέ δο-
ξάσαντος ἅπαντα, τὰ τῶν φιλεόρτων συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα θεῖον ὡς λαβὴς κατέχουσα τὸν νοητὸν πρὸς
Ναὸν, φέρουσα ἀπέρχῃ, ὄνπερ λαμπρυνθήσεται, ὁ Συ-
μεὼν δεξάμενος ἐν χερσὶ καὶ τοῦ πάθους, προεκφωνήσῃ τὰ
σύμβολα, πάναγνε Παρθένε σαφέστατα.

Καταβασία, Χέρσον άβυσσοτόκον

Ῥδῆ, γ'. Ὁ στερεῶν βροτὴν καὶ κτίζων πνεῦμα.

Νέος ἡμῖν Μωσῆς σὺ ἀνεφάνης, εἰς ἀρετῶν ἀκρῶρειαν ἀναδραμὼν καὶ ὑπεισελθὼν, θεωρίας θείας γνόφον· ὡς πλάκας δὲ κατήγαγες, λαφρὰ διδάγματα.

Ισοκλεῆς τῷ Ἰωσήφ ἐγένου, φυγῶν αἰγυπτιάζοντι, κακίαν πᾶσαν καὶ γυμνωθεὶς, ῥυπαρῶν σαρκὸς χιτῶνων. Οὐ γὰρ ἡνέσχου φθείρεσθαι, τὸν Ναὸν τὸν πανάγιον.

Θεοτοκίον.

Εν ὑψηλῇ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώττῃ, τὸ σὸν ἐτράνου ὄνομα, ὁ Ἱεράρχης καὶ τὴν ὄφρυν, τῶν βλασφημῶν εἰς γῆν ἔσπα, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ράδαμνος ἔφυς εὐκλεῆς, γονέων εὐσεβεστάτων· ὧν θανόντων μετανάστῃς ἐγένου, εἰς Βυζάντιον κἀκεῖ, τὸ τῆς ψυχῆς ἰδόντες σου, κἄλλος σε τῆς Κερκύρας, προσεβιάσαντο πρόεδρον.

Σοῦ δὲ ψυχῆς τὸ εὐγενές, θαυμάσας καὶ τῆς Κερκύρας, χαρὰς πλείστης ὁ λαὸς ἐπληροῦτο· καὶ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ μεγαλοφώνως ἐπεμπον, τῷ σὲ προστάτην τούτων, Ἀρσένιε ἀναδείξαντι.

Εν τῷ πανσέπτῳ δὲ τὰ νῦν, συναθροισθεὶς σου τεμένει, καὶ τῶν θείων σου λειψάνων τὴν θήκην, ἀσπαζόμενος βοᾷ λιταῖς πρὸς τὸν Κύριον. Πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη κούφη ἀψευδῶς, Παρθενομήτορ ἐφάνης, καὶ λαβὴς ἀνθρακοφόρος κρατοῦσα, ὥσπερ βρέφος τὸν Χριστόν· ὃν Συμεὼν δεξάμενος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις χαίρων, ἐβόα νῦν ἀπολύεις με.

Καταβασία. Τὸ σερέωμα.

Καθ. ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Πνεύματος μυηθεὶς, ἐξελέξω δογμάτων τὸ εὐσεβές, πᾶσαν ἀπωσάμενος τῶν ματαίων τὴν σύγχυσιν. Τὴν τῆς Ὁρθοδοξίας διδάσκεις ἀκρίβειαν, τὰς Αἱρέ-

σεις διώκων δυνάμει τῶν λόγων σου. Ὅθεν ὁ Δεσπότης, Οὐρανῶν Βασιλείας τὰ γέρα παρέχει σοι, δεῦρο δοῦλέ μου λέγων σοι. Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, πρεσβεύων ἀπαύτως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὴν κοίμησιν.

Δόξα, Ζήτει τὸ καθ. τῆς β'. σιχολ.

Κερκύρας ὁ Ποιμὴν καὶ παιδρὸς ἐωσφόρος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥδῆ, δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Σοῦ τὸ ὄνομα καὶ μόνον, εὐσεβῶς προσκαλούμενον, Δαίμονας μαστίζει, ζάλης ἐκλυτροῦται τοὺς πλείοντας· τοὺς ἐν ὁδοῖς πλανωμένους αἰχμαλώτους τε, ἐπανάγει καὶ συμφορὰς ἀποκρούεται.

Υπερέβης τὰς αἰσθήσεις, ἐν ᾧ ἔξης μακάριε, ἔξω Κόσμου μένων, κἂν ὁ Κόσμος εἶχέ σε σώματι. Ἀλλὰ θανῶν παρεγένου πρὸς ὃν ἔσπευδες, ὑπερούσιον καὶ Ποιητὴν προαιώνιον.

Θεοτοκίον.

Πλουτισθεῖσα τῶν ἀνθρώπων, ἡ πτωχεία Θεότητι, διὰ σοῦ παρθένε, πᾶσαν ἀποδύεται νέκρωσιν· καὶ δερματίνους χιτῶνας ἀποτίθεται, καὶ ἐνδύεται τοῦ σωτηρίου ἱμάτιον.

Ἄλλος. Εἰσακήχοα Κύριε.

Μοναστῶν ἀκριβέστατος, ὁρος καὶ κανὼν ἐδείχθης Ἀρσένιε, ἀρεταῖς ἐμπρέπων Ὅσιε, καὶ ταῖς θεωρίαις καὶ ταῖς πράξεσι.

Πρὸς ὕψος πρὸς μέγιστον, τῆς ἱερωσύνης καὶ Ποιμῆν ἄριστος, Κερκυραίων προκεχείρισται, ἐμβιβάζων τούτους πρὸς Παράδεισον.

Λύχνος οἷα προβέβλησαι, ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ κατελάμπρυνας, σοῦ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς θαύμασιν, Οἰκουμένης μάκαρ τὰ πληρώματα.

Θεοτοκίον.

Δυναμοῦσά με φάνηθι, ἐν τῇ τοῦ θανάτου ὥρᾳ Θεόνυμφε, παροδεῦσαι τοὺς ἀλάστορας, τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἐπιπλήσσοντας.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν Οὐρανοῦς.

Ῥδῆ, ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ρυφθῶμεν φρένας ἅπαντες, τὰς χεῖρας ἐφαγνίσωμεν, τὰ αἰσθητήρια καθάρωμεν, καὶ ἐποφθῶμεν ὡς ἀρέσκει, τῷ Θεῷ θεράποντι· ἡμῶν πολιοῦχῳ δὲ Ἀρσενίῳ τῷ σοφῷ.

Ορθρίζων ὁ θεσπέσιος, Ποιμὴν πάλαι ἰκέτευε, τὸν εὐ-
διάλλακτον Θεόν, ὑπὲρ λαοῦ κεκακωμένου· καὶ θα-
νῶν δὲ μάλιστα, ἐξαιτεῖται ἄνεσιν τῷ ποιμνίῳ ἑαυτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στύλος πυρὸς πανάμωμε, λυχνία σὺ ἐπτάφωτος, κλίμαξ
γέφυρα καὶ τράπεζα, πόκος δρόσος καὶ βάτος. Τὰ γὰρ
πρὶν αἰνίγματα, καὶ οἱ τύποι ἔλθοιεν διὰ σοῦ τὸ ἀληθές.

Ἄλλος. Ἰα τί με ἀπώσω.

Προσβολὰς τῶν Δαιμόνων, σὺ οὐκ ἐπτοήθης· ἀλλ' ἄτρε-
πτος ἔμεινας, καὶ ἐστηριγμένος, ἐπὶ πέτραν τῆς πί-
στεως Ὅσιε· καὶ τὰς ἐλεπόλεις, τούτων ἱστὸν οἶα ἀράχνης,
διαλέλυκας μάκαρ Ἀρσένιε.

Πτηθεὶς ἀπεκρούσθη, ἐν ἀκμῇ τῶν σῶν πόνων ὁ πολυ-
μήχανος· τόλμη προσελθὼν ἀλλ' ἠλέγχθη ὁ δεῖλαιος·
τὸ τοῦ λόγου μάτην, λύκος χανὼν καὶ κατεβλήθη, τοῖς ὡ-
ραίοις ποσὶ σου Ἀρσένιε.

Προσευχῇ σου προφθάσας, τὴν εὐνὴν Ἀνδρονίκου· σὺ ἡ-
λευθέρωσας δυσκοινοῦσαν μάκαρ· καὶ ζῶν ὕδωρ ἀνέ-
βλυσας Ὅσιε, ἐν τῇ Τετρανήσῳ. Ὅπερ τὴν σὴν ἐπωνυμίαν,
μέχρι δεῦρο φυλάττει Ἀρσένιε. Θεοτοκίον.

Πρέμω ἔφη ὁ πρέσβυς, τὸν προσβλέψει πάλαι τὴν γῆν
σαλεύοντα· ὃν ἐκόμισάς μοι, καὶ κατέχων Παρθένε,
ῥωννύομαι. Ἀποθάντων δέ μοι, χρησμῶν τῶν θείων τοῖς ἐν
Ἀδῇ, Εὐαγγέλια φέρων κατέρχομαι.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσκίας.

Ὡδὴ, ε'. Ζάλη με λογισμῶν.

Τίς οὗτος ὁ ἐστὼς ἡμῶν ἐν μέσῳ, ἀοράτοις στάσεις καὶ
πάσι, τὴν εὐλογίαν διανέμων, καὶ χάριν δαψιλῇ. Ἀρ-
σένιος ὁ μέγας. Δεῦτε τούτῳ προσπέσωμεν.

Ἄσατε τῷ Θεῷ ἄσατε τέχνα, καὶ εὐχὰς ἀπόδοτε μετὰ
Ἀιζεύσης καρδίας, ὅπως ἴλεως γένηται ὑμῖν. Εἰς τοῦτο
γὰρ πρεσβεύω, καὶ γὰρ Πατὴρ ὡς φιλόστοργος.

Τάλανες ἐκ τῶν ἔργων ἡμεῖς Πάτερ, καταδίκης ἄξιοι,
ἀλλὰ σὲ μόνον πλουτοῦμεν, ἀμετάθετον πρέσβυν πρὸς
Θεόν. Μὴ οὖν ἐλλίπης ἔλκων ἡμῖν, τὸ ἔλεος ἄνωθεν.

Θεοτοκίον.

Πλιον τέτοκας δικαιοσύνης, καὶ τὸ σκότος ἔλυσας τῆς
παραβάσεως Κόρη· διὸ λάμψον καὶ μοι, τὴν φεραυγὴ
ἀκτῖνα τῆς μετανόιας. Σὺ γὰρ ἐγὼ δούλος ἄχραντε.

Ἄλλος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

ΠΚερκυραίων λαμπρὰ, Μητρόπολις ἀγλαίζεται, πλου-
τοῦσά σε θησαυρόν, τεράτων ἀένναον· καὶ χαίρουσα
γάννυται, σοῦ τῇ πανηγύρει, παμμακάριστε Ἀρσένιε.

Ο τῶν Ἀγγέλων χορὸς, Ἱεραρχῶν τε ὁ σύλλογος, σοὶ
ὕπαντῶντες λαμπρῶς, καὶ πνεῦμα δεχόμενοι, τὸ σὸν
ὦ Ἀρσένιε· χαίροις ἐκβοῶσι, τῆς Κερκύρας ὁ ὑπέρμαχος.

Πυνὴ προσήλθε ποτὲ, Δαιμονιώδης αἰτοῦσά σου, ὕδωρ ἀ-
τάκτῳ φωνῇ· καὶ τούτου μεθέξασα, ἐκ χειρὸς ἁγίας
σου, παραχρῆμα Πάτερ, ἡξιώθη τῆς ἰάσεως. Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδέιχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου πανάμωμε, ὃν ἐν
χερσὶ τῷ Ναῷ, κρατοῦσα προσήγαγες. Καὶ τοῦτον δε-
ξάμενος, Συμεὼν ἐβόα. Νῦν ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου.

Καταβασία. Ἐβόήσέ σοι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Κερκύρας πρόμαχος τὰ ἐπὶ γῆς καταλείψας, στεφ-
φόρος ἀνείσι πρὸς τὴν οὐράνιον δόξαν. Ἀγγελοι μετ'
εὐφροσύνης προσυπαντῶσιν. Ἀνθρωποι λαμπαδηφόροι δοξο-
λογοῦσιν. Ἐκβοῶντες χαίροις Πάτερ, Κερκύρας κλέος, ὁμοῦ
καὶ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Πψυχὴ μου παμβέβηλος πέφυκε, καὶ μετ' ἡ ῥυπαρὰς πά-
σης πράξεως. Ὅθεν ἀπορῶν δειλιῶ τε καὶ δέδοικα τῇ
ᾧδῃ ἐγχειρῆσαι τὸ σύνολον. Τίς γὰρ εἰμι ἐγὼ ὁ σκώληξ καὶ
ἄμουςος; ἢ πῶς τολμήσω παντελῶς σοῦ τῶν ὕμνων καθά-
ψασθαι; ἀλλὰ ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις θαρρῆσας δεήσεσιν,
Ἱεράρχα Ἀρσένιε, μετὰ πόθου κραυγάζω καὶ πίσεως. Χαί-
ροις Πάτερ, Κερκύρας κλέος, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μνηθῇ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν

ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Κοσμήσας Ἀρσένιος ἡμῖν τὸν θρόνον,

Νῦν πρὸς τὸν αἰθέριον ἀπέβη πόλον.

Ἐννέα καὶ δεκάτῃ κυρ Ἀρσένιον Νόε, ἤραν.

Οἰοῖμνος οὗτος καὶ μέγας Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος ἐν τοῖς χρό-
νοῖς ἦν Βασιλείου τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως, τοῦ ἐκ Μακεδο-
νίας, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ Θεοφιλῶν· τοῦ μὲν πατρὸς
αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ ὁρμωμένου, τῆς δὲ μητρὸς
ἐκ Βηθανίας· οἵτινες νομίμως συναφθέντες, ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον διή-
νουν· πάσῃ δὲ ἀρετῇ καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν Θεὸν θεραπεύοντες, καρ-
πὸν ᾔχοντο δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ δὴ τῆς εὐχῆς αὐτῶν ἐπακούσας ὁ
Θεὸς, ἄξιον ὄντως τῆς αἰτήσεως τὸν καρπὸν αὐτοῖς ἐδώρῃσατο. Τὸν
καλὸν οὖν τοῦτον Ἀρσένιον, ἐν Βηθανίᾳ γεννήσαντες, τῷ Θεῷ ἐκ
σπαργάνων ἐγνώσαν ἀναθεῖναι. Ὅθεν καὶ τριετὴ γένόμενον, αἶρουσι
μεθ' ἐκωτῶν καὶ πρὸς ἐν τῶν ἐκεῖσε Μοναστηρίων γενόμενοι τῷ Θεῷ
καὶ τῷ τῆς μονῆς προεστώτι ἀνέθεντο, εἰς δωδεκαετίαν αὐτῷ τὰ
τῆς μοναδικῆς πολιτείας ταμιευσάμενοι. Καὶ αὐτοὶ μὲν τὸ μοναδι-
κὸν ἀμψιεύσαντο σχῆμα, καὶ κατὰ Θεὸν ἐκεῖσε πολιτευσάμενοι τὸν
βίον ἀτέλιπον. Ὁ δὲ γε τίμιος παῖς Ἀρσένιος, γράμματα παιδευόμε-
νος, καὶ καλῶς ἀνατρεφόμενος πάσῃ προέκοπτεν ἐναρέτῳ πολιτείᾳ.
Τὸν δωδέκατον δὲ πεφθакῶς χρόνον, καὶ αὐτὸς ἤδη τὸν μονότρο-
πον ὑπέδου βίον. Ἀλλὰ πλείονος ἐφιέμενος τῆς ἐκ τῶν μαθημάτων
παιδεύσεως, τὴν Σελεύκειαν κατέλαθεν· ἐνθα τὸ τῆς Ἱερουσάλης ἀξίω-
μα ἐδέξατο, βιασαμένου αὐτὸν τοῦ ἐκεῖσε Ἀρχιερέως, διὰ τὴν ἀρε-
τὴν τὴν αὐτῷ ἐπιλάμπουσαν. Θελήσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν Ἱερουσαλὴμ
αὔθις θεάσασθαι, πλοῖον ἐντυγχάνει πειρατικῷ, καὶ χερσὶν Ἀγαρη-
νῶν περιπεσὼν, χάριτι Θεοῦ λυτροῦται τῆς αἰχμαλωσίας, λόγοις
προσπνέσι τε καὶ εὐσεβείᾳ τοὺς ἀθέους ἐκμειλιξάμενος. Ἀπολυθεὶς
δὲ, καὶ τοὺς ἁγίους καταλαβὼν καὶ προσκυνήσας τόπους, καὶ τὸν
πόθον ἀφοσιωσάμενος, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει, καὶ
παρὰ τοῦ δσιωτάτου Τρύφωνος δεξιούται. Ἐκείνου δὲ πρὸς τὸν Πα-
τριαρχικὸν ἀναβάντος θρόνον, τῶν Ἐκκλησιῶν οὗτος τὴν φροντίδα
πιστεύεται· καὶ μετὰ μικρὸν Τρύφωνος τὸν βίον ἀπολιπόντος, Θεο-
φύλακτος ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάγεται. Ὁς δὴ τὸν μακάριον εὐρὼν Ἀρ-
σένιον ἀρετῆς ὕψει μαρτυρούμενον, ψήφῳ Θεοῦ κινήθεις τῆς μεγάλ-

λης Κερκυραίων Ἐκκλησίας Ἀρχιερέα χειροτονεῖ, καὶ τὸν τοῦ φωτὸς
ἄξιον ἐπὶ τὴν λυχνίαν τίθησιν. Ἐντεῦθεν Ἀρσένιος ἐπὶ τὸν θρόνον ἀ-
ναβὰς, τὰ τοῦ βήματος πρῶτον κατακοσμεῖ, καὶ τὴν χειροτονίαν
καθαρὰν καὶ ἀνεπίληπτον ἐπισπεύδει ποιῆσαι· εἶτα καὶ τὰ κοινὰ
πατρικῶς προμηθεύμενος, ὁρφανῶν γίνεται Πατὴρ, χηρῶν ὑπερασπι-
στὴς, ἀδικουμένων προστατής, πεινόντων τροφεὺς, πενήτων χορηγός,
καταπονουμένων βοηθός, λυπουμένων παράκλησις, ἀσθενούντων ἰα-
τρός, καὶ ἀπλῶς τοῖς πᾶσι γέγονε τὰ πάντα κατὰ τὸν Θεὸν Ἀπό-
στολον· διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν χάρισι θαυμάτων αὐτὸν ἀντημείψατο.
Σκυθῶν γάρ ποτε τῇ πέρᾳ καταδραμόντων γῆ, καὶ πρὸς τὴν Νῆσον
διαπερασάντων, ὁ μακάριος μηδὲν μελλήσας, πρὸς αὐτοὺς παραγί-
νεται, τὴν ἐκεῖνων ὁρμὴν εἰρηνικῶς παρεμποδίσαι πραγματευόμενος.
Ἀλλ' οἱ Σκυθαὶ ληστρικῶς τοῦτον κρατήσαντες, διὰ μονοξύλων τῇ
θαλάσῃ ἐπέβησαν. Ὅπερ γινόντες οἱ Κερκυραῖοι, καὶ αὐτοὶ διαπλευ-
ράμενοι, κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς συνήτησαν· καὶ ταῖς τοῦ Ποιμένος
εὐχαῖς θαρρήσαντες, θαρσαλέως κατ' αὐτῶν ὤρμησαν, καὶ σὺν Θεῷ
τούτους τροπωσάμενοι, οὓς μὲν μαχαίρας ἔργον ἀπέδειξαν, οὓς δὲ
τῇ θαλάσῃ ἐβύβισαν, τοὺς δὲ λοιποὺς καταδιώξαντες ἐν τῇ λεγο-
μένῃ Τετρανήσῳ πάντας ἀπώλεσαν· ἐνθα δὴ καὶ διὰ προσευχῆς ὁ
ἅγιος ὕδωρ ἐξαγαγὼν ἐκ πέτρας, ὅπερ καὶ νῦν ἐστὶ βοῦζον, τὸν ἑαυ-
τοῦ διψῶντα λαὸν ἐκόρσσε. Λαμπρῶς οὖν πρὸς τὸν ἴδιον ἐπιστρέψας
θρόνον, πολλῶν καὶ ἐτέρων θαυμάτων αὐτουργὸς ἐγένετο. Αὐχμὸν
γάρ ἰσχυρότατον, τοὺς κατὰ πᾶσαν Νῆσον καρποὺς κατ' ὀλίγον δια-
φθείροντα, δι' ἐντεύξεως ἔλυσε, καὶ ὕετον εὐχῇ κατήγαγε. Παιδίσκην
δὲ τινος τῶν κατὰ τὴν Νῆσον περιφανῶν, ὑπὸ Δαίμονος δεινῶς ὀχ-
λουμένην εὐχῇ μόνῃ καὶ ἀπὸ νάματος τοῦ συνήθους ῥαντισμῷ τοῦ
Δαίμονος ἡλευθέρωσεν. Ἑτέρα δὲ γυναῖκι Ἀνδρονίκου τινὸς κληρικοῦ
δυστοκούσῃ, καὶ πρὸς τὸ θανεῖν ἤδη προσεγγίζουσῃ, δι' εὐχῆς τὸ
ζῆν ἐχαρίσατο, καὶ τὸ βρέφος ἀποτεκεῖν ἐποίησε. Γυναῖκα δὲ ἄλλην
ἡμίτηρον οὖσαν, ἐλαίου χρίσματι ἁγίου, ὕγιᾳ καὶ ἄρτιον ἀπεκατέ-
στησε. Καὶ ὀργὴν κατὰ τῶν λογάδων Κερκύρας, παρὰ τοῦ Βασιλέως
Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, Υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφωτάτου
κηρυχθεῖσαν, πάντας κελεύουσαν ἀχθῆναι εἰς τὴν Κωνσταντινούπο-
λιν, αὐτὸς ἐντέχνως ταύτην διέλυσεν· ὁ γὰρ τὴν ἀρχὴν Κερκύρας
παρὰ Βασιλέως δεξάμενος, φιλοχρήματος ὢν, κατ' αὐτῶν ἀδίκως ἐ-
ψεύσατο. Ὁ δὲ γε θεῖος Πατὴρ, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν θέμε-
νος, καὶ γῆρας καὶ θαλάσσης καὶ χειμῶνος ἐπιλαθόμενος, πρὸς τὸν
Βασιλέα παρεγένετο· καὶ τὸν ἐκεῖνον καταπραῦνας θυμὸν, συμπα-
θείας γραμμάτιον ἐδέξατο. Κάκειθεν φιλοφρόνως ἐξελθὼν, πρὸς τὴν
ἰδίαν Ποιμνὴν ἐρχόμενος, καὶ κατὰ τὴν λεγομένην Σκύρον φθάσας

Νῆσον, νόσω περιπίπτει· πλησίον δὲ Κορίνθου γινόμενος, τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν ψυχὴν παρέθετο. Ἐντίμως οὖν ἐκείσε παρά τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν συνελθόντων κτερεύεται· ὕστερον δὲ οἱ τῆς Πόλεως Κερκύρας πα-
ραγενόμενοι, μετὰ τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου πρὸς τὴν ἰδίαν ἐπανίεναι Πό-
λιν ἐφόρμουν· ἔνθα δὴ καὶ τι θαύματος ἄξιον συνέβη γενέσθαι, τοῦ
Θεοῦ τὸν οἰκεῖον δοξαζόντος θεράποντα. Τὴν ἀρετὴν γὰρ τοῦ Ἄνδρος
οἱ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης ἀκούοντες, καὶ τοῦτον διὰ θαύματος ἔχον-
τες, ἐτόλμησαν, ἀγιασμοῦ χάριν, τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ γενειάδος λάθρα
μέρος λαβεῖν· ὃ καὶ ποιήσαντες ἐγνώσθησαν. Ὅμως τὸ τίμιον αὐτοῦ
σῶμα ἀνακομισθὲν, εὐρέθη πάλιν σῶον τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, τὴν γε-
νειάδα ἔχον ὁλόκληρον· ὃ καὶ κατετέθη εὐλαβῶς ἐν τῇ Κερκυραίων
ἁγιωτάτῃ Μητροπόλει, θαύματα καὶ ἰάσεις βρῦον ἐκάστοτε εἰς αἰ-
νον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὡς δὲ καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ ἁ-
νάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύ-
ματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Σύννουν φρόνημα δεικνύς, καὶ ἀκατάπληκτον ἦθος Ἡλίας
ἄλλος, καθαρῶς ἔλεγες, τῶν Βασιλέων κατεναντίον.
Οὐκ ἡσχύνου δὲ καὶ γὰρ, ἀληθείας τοὺς λαμπροὺς ἀνθρακας
ἐψωμίσθης, καὶ ἐπυλόγεις Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐθετό σε Χριστὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς λύχνον, καὶ ὡς Ἀε-
ρα ἐπηξε μέγιστον, ὅθεν ἐσπέρα φωταγωγεῖται, ἐξαι-
ρέτως δὲ ἡ σὴ Νῆσος αὕτη ἡ μικρὰ, καὶ καυχομένη ψάλλει.
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυράν σε βοηθὸν, καὶ ἀκαθαίρετον τείχος, καὶ πύργον
ἔχων ἐν περιστάσεσι, Θεογεννήτορ καὶ τὴν ὁμίχλην,
ποίμνης ταύτης τὴν πολλήν, σοῖς προσάγῳ οἰκτιρμοῖς, βοῶν
μετὰ δακρύων. Ρῦου ἡμᾶς πειρασμῶν ταῖς Ἀρσενίου εὐχαῖς.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς προστάτην Κερκύρας, καὶ διώκτην πνευμάτων ἀνευ-
φημοῦμέν σε, Ἀρσένιε τρισμάκαρ, βοῶντες τῷ σωτῇ-
ρι εὐχαρίστως καὶ ψάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰ.

Πολιοῦχον παμμάκαρ, καὶ ὑπέρμαχον θεῖον καὶ μέγαν
οἶακα, ἰθύναντα πρὸς τρίβους, ἡμᾶς τῆς σωτηρίας, ζῶν-
τα σὲ ἐπλουτίσαμεν, διὸ καὶ νῦν δυσωπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν μὴ
παύσῃ.

Μυσιπόλος ὡς θεῖος, καλυπτόμενος ἐνδον τοῦ θεοῦ γνό-
φου σοφῇ, πυρὶ τῷ ὑπερτάτῳ, Τριάδος τῆς Ἀγίας, καὶ
λαμπρῶς φωτιζόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ἀληθὴ Θεοτόκον, σὲ κηρύττομεν πάντες Θεογεννήτρια,
οἱ πόθῳ προσιόντες πρὸς τὴν ἀντίληψίν σου, καὶ βα-
δύντες σοι πάναγνε. Μὴ διαλίπῃς αἰὲ ἡμᾶς διαφυλάττειν.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

ᾠδὴ, η'.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Κρότος ὧδε ποδῶν πολὺς ἤκουσται, νοσοῦσι καὶ σκιά,
τοῦ ἱεράρχου καὶ πατρὸς, ἐπεφάνη κακουχομένοις· ὕ-
γιας δὲ ἄφνω ὡς μετέχοντες ἐκραζον. Δόξα σοι τῷ θαυμα-
τουργοῦντι Ἀρσένιε τρισμακάρ.

Εὔρεν ἄλλην ὡς κιβωτὸν, λάρνακα Θεόπνευστε τὴν σὴν,
τῶν Κερκυραίων ὁ λαὸς· καὶ ὡς ἄρτος Ἀγγέλων πά-
λαι βροχή, τῶν θαυμάτων ὑετίζουσα, τούτοις ἐκάστοτε· καὶ
χαριτοδότης ἐν σοὶ Χριστὸς ὑμνεῖται.

Ρόδον ὥσπερ θυμοτερπὲς, ἄμπελον κυπρίζουσαν τὴν γῆν,
διειδεσάτην εὐθαλὲς δένδρον, ὄντως νομιζομέν σου
τὴν πάνσοφον βίβλον, εὐωδίας ἀβρῆτου πληρούμενοι, καὶ
τρογῶντες γλεῦκος τῶν θείων διδαγμάτων.

Θεοτοκίον.

Λάμπει τῷ σῷ Υἱῷ, σύμπασα φύσις ἡ λογικὴ, ἐπουρανίων
στρατιῶν, ἐνύλων καὶ ἐπιγείων, ἀπειριγδρε Μήτηρ.
Τὸν γὰρ Κτίστην τὰ κτίσματα τρέμουνσι, σὲ δ' ὡς Βασιλίδα
γεραίρουσιν ἀξίως.

Ἄλλος.

Ἐνταπλασίως Κάμινον.

Κόσμῳ σε συμπαθέστατον, ἀσθενούντων ἀκέσσορα, πάτερ
καὶ πεινώντων τροφοδότην ἔνθεον, χηρῶν ἀντιλήπτο-
ρα, καὶ ὀρφανῶν ἀνέδειξε, μέγαν προμηθεά, ὁ Χριστὸς ὃ
βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οτε ὡς θῆρες ἄγριοι, καὶ ὡς λύκοι ἀρπάκτορες, οἱ σκυ-
θογενεῖς κατὰ τῆς Ποίμνης ὥρμησαν, τῆς σῆς ὃ Ἀρ-
σένιε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς θαρρήσαντες, οἱ Κερκύρας παῖδες ἐ-
τροπώσαντο τούτους, ἐν γῇ τε καὶ θαλάσῃ, μελωδοῦντες
τῷ κτίστῃ, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὗς καὶ διψῶντας ὥκτειρας, καὶ ζῶν ὕδωρ ἀνέβλυσας, ἐν
τῇ Τετρανήσῳ, ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον, Ἀρσένιε μέ-
γιστε, τῇ πρὸς Θεὸν ἐντεύξει σου· οὐ καὶ χορεσθέντες ἐμε-
λῶδουν συμφῶνως. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστὰς τῆς φύσεως, τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, Λόγος
καὶ σοφία ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου, Παρθένε σεσάρκω-
ται, τηρήσας σε ἀλώβητον· ὡς καὶ πρὸ τοῦ τόκου, ὀρθὰ διὸ
φρονοῦντες. Οἱ πάντες Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, σὲ ἀ-
νυμνολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

ᾠδὴ, θ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν.

Υψώσωμεν δεῦτε τὴν φωνὴν, χεῖρας κροτήσωμεν, χο-
ροὺς στησώμεθα νῦν καὶ ἀλαλάξωμεν μέλος ἐπινίκιον
Θεῷ, τῷ στεφανώσαντι στέφει τῆς εὐπρεπείας αὐτοῦ, τὸν
θαυματουργὸν σοφὸν Ἀρσένιον, Ἀποστόλων τὸν δμότροπον
καὶ κλέος ἡμῶν.

Ρεόντων μὲν τὸ ἄστατον κατιδὼν, κατανοήσας τε τὸ τῆς
σαρκὸς εὐτελές, μόνον ἡγάπησας κάλλος τὸ ἀμήχα-
νον Θεοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν τὰς αἰσθήσεις ὅλας ἀνέτεινας. Οὐκ-
οῦν τὴν ἔφεσιν ἀνέπαυσας, ἐκ προσκαίρων μεταβάς πρὸς τὰ
αἰῶνια.

Αρκεῖ σοι ἡ χάρις Θεοῦ ὡς καὶ Παῦλος ποτὲ, ἐν ἀσθενείᾳ
καὶ γὰρ σοι τετελείωται, δύναμις θαυμάτων δαφιλῆς·
ἀλλὰ τὴν Ποίμνην σου ταύτην διαφυλάττοις ἀεὶ, ἐξ ἐπηρείας
πολεμιῶν τε, καὶ κακώσεων δεινῶν συμπαθέστατε.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος θύρα· σὺ Παρθένε πιστῶν, Παράδεισός τε τρυ-
φῆς, νεφέλη τόμος καινός, ἄσπις Δέσποινα. Ὅθεν ἐ-

ξαιτούμαι σε κάμοι, τῆς μετανοίας πύλας ἀναπέτασον, καὶ
ξύλου ζωῆς τρυφᾶν εὐδόκησον. Σκέπε βίβλω σωζωμένων με
κατάγραφε.

Ἄλλος.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μετέστης ἐκ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν, οἷα φθάσας σοφὴ
τὸ ἀκρότατον, τῶν ὀρεκτῶν, ἐνθα αἱ χορεῖται τῶν Προ-
φητῶν, Πατριαρχῶν ὁ σύλλογος. Ὅπου συναυλία Ἱεραρχῶν,
Ὁσίων καὶ Δικαίων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὡν ἐμιμήσω τὸ
πολίτευμα.

Ος πάλοι τῶν ὀστέων τοῦ Ἰωσήφ, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποιή-
σαντο, συγχομιδὴν· οὕτως οἱ Κερκύρας παῖδες τὰ νῦν,
τοῦ σοῦ λειψάνου πάνσοφε, χαίροντες ἐτέλεσαν τοῦ σεπτοῦ.
καὶ γὰρ στερεῖσθαι τούτου, σοῦ καὶ καταπολαύειν, τοὺς Κο-
ρινθίους οὐκ ἠνέσχοντο.

Δεξιόμενος Ἀρσένιε τὸ παρὸν, τῆς βεβήλου ψυχῆς μου
ἐφύμνιον, ἀντιβολῶ. Λύσιν μου παράσχου ἁμαρτιῶν,
πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις σου· καὶ τὴν Πόλιν ταύτην καὶ τὸν
λαόν, παντὸς κινδύνου ῥῦσαι, καὶ βλάβης ἐναντίων. Σὲ γὰρ
πλουτοῦμεν ἀντιλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ο Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὴν ἡμῶν δεχο-
μένη παράκλησιν, ὡς ἀγαθὴ, λύσιν ἡμῖν πᾶσιν ἁμαρ-
τιῶν, πρεσβείαις σου κατὰπεμψον, μητρικαῖς χρωμένη πρὸς
τὸν Ὑῖόν· καὶ πάντας ἐκ κινδύνων, καὶ πάσης βλάβης ῥῦσαι,
σὺν Ἀρσενίῳ ἱκετεύουσα.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς· καὶ τὸ, Ἐν νόμῳ σχιᾶ.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Κερκύρας Πόλις σήμερον, λαμπρυνομένη σχιρτήσον, τὴν
δορτὴν Ἀρσενίου, τοῦ σοῦ προέδρου τελοῦσα. Καὶ

τοῦτον μεγαλύνουσα, ὡς πολιοῦχον αἰτήσαι, ἀλώβητον ἀπὸ
πάντων τῶν δυσχερῶν σε φυλάττειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε παναμώμητε, τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου μου, προφθά-
σασά με λύτρωσαι τῶν πονηρῶν τελωνίων. Καὶ τὴν
ψυχὴν μου φύλαξον, ὁδεῦσαι δυναμοῦσά με, καὶ εἰς προ-
κύνησιν φθάσαι, τοῦ φοβεροῦ θεοῦ θρόνου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν εἷχος δ'.

καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ, ἡχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Βηθανία Λαζάρου Πατρίς σε ἤνθησεν, Ἀρσένιε Θεό-
φρον ὥσπερ ῥόδον εὐῶδες, ὁδμαῖς σου ταῖς ἐνθέοις
Κόσμου παντός, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνοντα, καὶ τῶν δογμα-
τῶν ὀρθότητι εὐσεβῶς, διῆθύνοντα τὸ Ποίμνιον.

Τῶν Κερκυραίων ὁ δῆμος σὲ κατεπλούτησε, Ποιμένος καὶ
προστάτην καὶ πιστὸν ποδηγέτην. Διὸ πρὸς Βασιλίδαν
Πόλιν σοφὴ, σὲ μεσίτην προῦβάλετο, ὀργὴν πραύνας τοῦ
Ἀνακτος κατ' αὐτῶν, ἣν ἀδίκως ἀπεφῆναντο.

Εν τῷ σεπτῷ δὲ Ναφ σου συναθροιζόμενοι, πρὸς τὸν
Θεόν σε πρέσβυν προβαλλόμεθα πάντες, ἐντεῖξέσι σου
θείαις ὅπως καὶ νῦν, λυτρωθῶμεν Ἀρσένιε, πειρατηρίων παν-
τοίων καὶ τοῦ πυρός, τῆς μελλούσης κατακρίσεως.

Δόξα, ἡχος β'.

Κερκύρα σήμερον λαμπρῶς πανηγυρίζει, ἐκτελοῦσα
τὴν πανιερὸν σου μνήμην Ἱεράρχα Ἀρσένιε. Ἦν μετὰ
καὶ τοῦ τρισμακάρος καὶ τερατουργοῦ Σπυρίδωνος, περιέ-
ποντες διαφυλάττετε ἄτρωτον, ταῖς ὁμῶν εὐπροσδέκτοις ἱ-
κεσίαις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱε-
ρεῖ, ἀπλώσας δ' ἀγκάλας ὁ Συμείων, ἐδέξατο τοῦτον ὁ

γαλλόμενος καὶ ἐβόησεν. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Βηθανίας γόνε κλεινὴ· χαίροις θλιβομένων παρακλήτορ καὶ ἱατρὲ· χαίροις Κερκυραίων ὁ πρόεδρος καὶ φύλαξ, Ἀρσένιε τρισμάκαρ, Ἀρχιερέων Κανών.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τέλος καὶ τῇ Θεῷ χάρις.

